

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 19. SZÁM 2008. MÁJUS 8.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

**ÜSD A TŐKÉST,
NE SIRÁNKOZZ!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MINEK A MAGYAR TÖRTÉNELEM?

Orosz barátaink jöttek el május elsejére. Gyönyörű Budapest, fantasztikus a konyha! – áradoztak az első nap után. Az idegenforgalmi szolgáltatásokkal is elégedettek voltak, pedig megfordultak már egy-két európai országban. Szóval, dagadt a keblem. Mégsem vagyunk olyan rosszak! A budapesti városnéző túra után azonban mintha kicserélték volna őket. Sehogy se fért a fejükbe, hogy a Gellért-hegyen az idegenvezető egy szót sem szólt arról, hogy 1945-ben volt errefelé valamilyen csetepaté, amihez bizony az ő hazájuknak is köze volt. Az amerikai és angol iskolákban nem is tanítják, hogy volt valamilyen keleti front, de hát Magyarország mégiscsak közelebb volt. Barátaink nem vártak köszönetet, csak a tények említését. Biztattam őket, hogy ne csüggedjenek. Igaz, hogy egy szót sem szólt az idegenvezető, de legalább rosszat se mondott. A kicsit is meg kell becsülni a mai világban. A történelemben igen járatos barátaink végképpen nem értették, hogy miért álltak egy órát a Dohány utcai zsinagóga előtt, ami tényleg szép, tényleg a legnagyobb Európában, tényleg sok köze van a magyar történelemhez, de azért van itt Parlament is, budai vár is, meg hasonló csekélységek. Megnézték a jegyüket, hátha tévedésből valamilyen speciális irányultságú csoporthoz osztották be őket. De nem, semmi spéci, ez a szabványcsoportoknak előadott szabványszöveg. A budai várát már csak kívülről mutatták meg nekik. Tényleg, mi a francnak cipelnék a külföldiek a várba? Mi van ott? Legfeljebb a

magyar történelem, a magyar lélek. Az meg kit érdekel.

A BICSKA KINYÍLT

„Tudja, nagyon nehéz egy fenséges urat agyonlőni” – mondja Svejik Müllernének Jaroslav Hasek halhatatlan regényében, miután hírért veszik, hogy lelőtték a trónörökösöt. „Az nem úgy megy, mint amikor egy közönséges vadász lepuffantja az erdészt. Előbb ki kell spekulálni, hogy férkőzik hozzá, mert nem mehet oda akármilyen rongyokban. Cilinderben kell menni, hogy a rendőrök még előtte le ne fűleljék.” A hírek szerint az MSZP május elsejei majálisára többen szépen felkészültek. Ki játékpisztolyt, ki igazi gázpisztolyt, ki hatástalanított szovjet géppisztolyt vitt magával a jeles eseményre. A Köztársasági Őrezred a helyzet magaslatán volt, a játékpisztolyos ürgét azonnal földre teperték. A fenséges urat tehát nem érte bántódás. Sőt, este eldicsekedhetett anyósának és feleségének: képzeljétek, meg akartak ölni! A gázpisztolyos ember a hírek szerint szerény személyemet éltette, és bekiáltott egy-két keresetlen mondatot a miniszterelnöknek. A magyar nyelv gazdag, de szerintem akárhogyan is igyekezett az illető, nem lehetett rondább és sértőbb, mint az, amit Gyurcsány emlékezetes öszödi beszédében mondott. Félreértés ne essék, én semmilyen módon sem helyeslem az illetők tettét. A lelkiállapotukat azonban el tudom képzelni. Te mit tennél, ha ilyeneket hallanál a miniszterelnök-pártfőnök-milliárdostól: „Azt gondoljuk, hogy mi vagyunk azok, akik a leginkább értik, mit je-

lent felkelni kora reggel 5 vagy 6 órakor, és elindulni dolgozni, akár 60-70 ezer forintért.” Gyurcsány még tovább is fokozta az extázist: „mi vagyunk azok, akik mindig azokért kormányoztunk, akiknek ma nehezebb az élet, akiknek meg kell küzdeni minden egyes fillérért.” Ekkora gyermekrontó perverzítástól, gondolom, Te is berosálsz. A java azonban még hátra volt: „A következő két év végén azt fogja mondani Magyarország, hogy: de jó, hogy ti vezetetek bennünket, és megmutattátok, hogy lehet munkával, tehetséggel is építkezni, nemcsak szavakkal, hanem tettekkel!” Ekkor megtörtént az, amit a pisztolyosokat leleplező kormányörök sem vettek észre: Gyurcsányt hallgatva a magyar munkások zsebében kinyílt a bicska. A Városligetben is, országszerte is.

SZAKSZERVEZET ITT, SZAKSZERVEZET OTT,
SZAKSZERVEZET SEHOL

Tök üres volt az Andrássy út, amikor május elsején mi, munkáspártiak felvonultunk. Pár éve még hol az egyik szakszervezetbe ütköztünk, hol a másikba. Az idén csak mi vonultunk fel, na meg mellettünk a kísérő rendőrök. Az MSZOSZ beleolvadt a szocialista majálisba. A LIGA azt mondta, hogy nincs mit ünnepelni, a Munkástanácsok meg nem akartak együtt lenni a többi konföderációval. Na jó, ezt mind értem, de hát mégis csak vannak munkások! Akárhogyan is nézzük, május elseje a dolgozók ünnepe, és ugye elég nehéz elképzelni a dolgozókat szakszervezet nélkül. Lisszabonban 80 ezer munkás vonult fel a szakszervezetek szervezésében május elsején a kormány gazdaságpolitikája ellen. Németországban félmillióan mentek utcára, szintén jórészt a szakszervezetek hívó szavára, és a minimálbér bevezetéséért tüntettek. Folytathatnánk a sort. Május elsején sok beszédben elmondták és elmondtuk, hogy az Unióban jobban élnek a melósok. Ötször, hatszor, tízszer jobban. Erre könnyű azt mondani, hogy ezek az országok gazdagabbak. Lehet, hogy más oka is van? Például az, hogy ott május elsején is harcolnak a munkásért. Nem csak az idén, emberemlékezet óta.

THÜRMER GYULA

NÓGRÁDBAN KOMOLYAN VESZIK

Nógrádban komolyan vették, hogy bármikor lehetnek parlamenti választások, és mi csak egyet tehetünk: készülünk rá. Ennek jegyében szervezték meg a párt elnökének látogatását Pásztón és térségében.

Korábban a salgótarjáni választókerület mellett a megyében itt, a pásztói választókerületben tudta a Munkáspárt jelöltjét a második fordulóra is bejuttatni. Újra labdába kell rúgnunk! – fogalmazódott meg a feladat. A körülmények kedvezőek, az emberek szívesen fogadják a Munkáspártot, de ezt ki kell használni – hangzott el a Thürmer Gyulával folytatott rögtönzött pártmegbeszélésen.

Pásztó hagyományosan polgári város, de szükség van a Munkáspártra – mondta Beccó Károly, Pásztó alpolgármestere, aki a város első számú vezetőjének távollétében fogadta a Munkáspárt csapatát, és szívesen emlékezett vissza arra, hogy egykor munkáspárti tagja is volt az önkormányzatnak.

A pásztói Margit Kórház jó példája annak, hogy állami, illetve önkormányzati tulajdonban működő kórház is dolgozhat jó eredménnyel – jelentette ki Boczek Tibor igazgató-főorvos, aki a kórház vezető orvosaival együtt végigkálauzolta Thürmer Gyulát az intézményben. A kormány 20 aktív ágyra korlátozta a kapacitást, 94 embert elbocsátottak, és végkielégítések miatt mintegy 60-70 milliós adósságot görget maga előtt a kórház. Megszűnt a gyermekosztály. A rehabilitáció viszont igen fejlett. Feltalálták magukat ebben a helyzetben is. Nem eladó a kórház, a privatizációval mindenki csak rosszul járna, kivéve a vásárlót – hangzott el újra és újra a kórházi találkozón, ahol egy szó sem esett politikáról, csupán az egészségügyről.

A pásztói bőripari üzem munkásszonyai örömmel fogadták Thürmer Gyulát. Sokan fényképezkedtek vele, szívesen váltottak néhány szót. Ez az üzem még megél a nyugati bérmunkából, de iszonyúan nehéz. „A nyugati tőkés kizsákmányol bennünket, a minimumot fizeti, a kormány pedig nem segít.” Ez volt a dolgozók közös véleménye.

Az egész napos program a sajtótájékoztató után Nagybátonyban, a Fáy András Ipari Szakközépiskolában, majd Tar községben folytatódott. Az iskolákba is

THÜRMER GYULA LÁSZLÓ SÁNDORRAL ÉS BOCZEK TIBOR. EGY NYELVEN BESZÉLTEK.

be lehet jutni! – mondta Szabó Lászlóné megyei elnök, aki nagyon sokat tett a nap sikeréért. Sok helyütt ismerték fel László

Sándort, aki tavaly Bátorterenyén polgármester-jelöltként indult, s aki ma már a Munkáspárt térségi KB-képviselője. ■

CSONGRÁDOT SEM ADJUK FEL

Csongrád városában sokan úgy tudják, hogy a Munkáspárt elnöke idevalósi. Az igazság az, hogy Thürmer Gyula pesti, de gyermekkorában sokat volt Csongrádon a rokonoknál. Most is megdobbant a szíve, amikor a csongrádi választókerületben tett látogatást. A piacon akár az egész napot eltölthette volna, olyan szívesen fogadták. Szépen fogyott a Balszettel kötetből is. A polgármesteri hivatalban számokkal

is alátámasztották a piaci élményeket, a panaszköz jogosságát. A 18 ezer lakosú városban hivatalosan is 10 százalékos a munkanélküliség, a valóságban ennél több. Gond tehát van bőven, dolgozzunk, szervezzük meg megyei szinten az erőnket! – javasolta a párt elnöke a helyi vezetőknek, köztük Kóhalminé Forrai Júlia KB-képviselőnek, Nagyvári László megyei elnöknek, Szörfi Mihály csongrádi elnöknek. ■

Kósa Lajos a legnépszerűbb politikus?

A Munkáspárt debreceni szervezete vérlázítóan tartja az önkormányzat támadását az újkerti Általános Nevelési és Oktatási Központ ellen.

Kevés olyan iskola van a városban, és talán az országban is, ahol ennyire magas színvonalon folyik a tanítás, és amely ilyen kiváló adottságokkal rendelkezik. Ennek ellenére mégis ezt az intézetet ítéli halálra az önkormányzat. Alapfeladatunknak tekintjük, hogy az önkormányzat biztosítsa a nyugodt iskolai légkört. Okos és egészséges diákokat csak higgadt, rendezett körülmények között, biztonságban lévő, szorongások-

tól mentes, nyugodt pedagógusok segítségével lehet felnevelni.

Követeljük Kósa Lajos polgármestertől, hogy ne zárassa be az iskolát! Sok százmilliós beruházások helyett az oktatásra fordítsák a pénzt!

A Magyar Kommunista Munkáspárt támogatásáról biztosítja a tanárokat, diákokat és szülőket, harcolni fogunk az iskoláért! Mentjük meg az iskolát! Mentjük meg a jövőt!

MÁJUS 1. CSAK A MUNKÁS

„Hány pofont kell még kapnod ahhoz, hogy megértsd: csak a Munkáspárt segíthet rajtad?!” – Thürmer Gyula szavait idén már a munkáspárti felvonulás előtt és a városligeti majálison is sokan értették. Az Andrássy út hosszú percekre vörösbe öltözött: a Kodály köröndről induló menetben nem csak a zászlók lengtek, a felvonulók közül több százan felvették a vörös ingüket is. A frontosok megmutatták, tudnak tanulni külföldi barátaiktól, a fiatalok vörös mellénye messze látszott, nem volt tévékamera, amelyik ne erre figyelt volna. Felkapták a fejüket a turisták és a majálisozók is, amikor a Hősök tere vörös füst árasztotta el a munkáspárti teherautóról. A ligetben egész nap tele volt érdeklődőkkel a Munkáspárt területe, pedig itt nem voltak milliókért fellépő „sztárok”, mint az MSZP-nél. A Magyar

Május elsejét nem véletlenül találta ki a világ munkássága. Ezen a napon üzenünk egymásnak. Üzennek az autóbuszvezetők a villamosvezetőknek: barátaim, mellettetek vagyunk! Üzennek a vasutasok a közútiaknak: értetek harcolunk, amikor sztrájkolunk, nem csak magunkért!

Május elsején együtt üzenünk a magyar tőkéseknek és külföldi barátaiknak: Urak! Nagyon elegünk van belőletek! Nagyon utáljuk, hogy tönkre teszitek az életünket! Tudjuk, hogy most erősebbek vagytok. Tudjuk, hogy ti vagytok hatalmon! És ha akarjátok, eltiportok, börtönbe csuktok bennünket. De ne bízzátok el magatokat! Nem lesz ez mindig így! Már tanulunk harcolni, és ha egyszer megtanulunk harcolni, lesz itt nemulass!

Jó volt a szocializmusban! Nem kellett a harcra gondolnunk. Elég volt kijönni a Ligetbe. Nyugodtan ihattuk a sört, chettük a virslit. Nem kellett izgulni. Viccelődünk, hogy mi lesz május elseje után. Mi lehetett? Május másodika! Te tudod mit? Május másodikán is megvolt a munkahelyünk, volt fizetésünk, volt kiszámítható holnapunk. Aki azt mondja, hogy ez rossz volt, az hazudik.

Lehet persze a sörön meg a virslin humorizálni. De tudod, ki jópofizik? Azok, akik a szocializmusban elsők voltak a sorban az ingyen virsliért. Ma meg nagyobb kapitalisták, mint a Rotschildok.

Nekik ez egy emlék, amin most el lehet nosztalgiázni. De nekünk, sokunknak, millióknak az életünk volt. Az életünk, amit elvettek.

Ma más világban élünk, a pénz és a tőke világában. A tőke meggazdagodott. Nem tisztességes munkából, nem termelésből, nem alkotásból. Lopásból gazdagodtak meg, az állami vagyon eladásából, meg ügyeskedésből lettek milliárdosok.

„Már megint félrevezet minket az MSZP! Ahelyett hogy kivágták volna nagy ívben az SZDSZ-t a kormányból, engedik hogy eljártsszák az érintetlen szűzlány szerepét. Ezt a kormányt lélegeztető készülékkel tartják életben, és a levegő minden egyes cseppjét az SZDSZ adja. De jobb ha tudod, ennek a levegőnek minden egyes cseppjéért mi fizetünk!”

A tőke attól lett gazdag, amit tőlünk elvett. Elvette a gyárakat, elvett másfél-millió munkahelyet. Adott cserébe egy víziót cserébe: te is lehetsz vállalkozó. Lehetsz, ha van pénzed!

A tőke elvette a magyar ipart, a magyar mezőgazdaságot, a magyar kereskedelmet. Elvette és eladta a külföldi barátainak. Ma a külföldi bankból jön a fizetés, külföldi cégnek kell fizetni az áramért, a mobilért, külföldi bevásárló-

központban megy el a pénz. A külföldi meg jót röhög, hogy ezeket a magyarokat mindig sikerül rászedni.

A tőke ma is mindennap elvesz valamit. Elveszi a fizetés majdnem felét ilyen-olyan adókban és járulékokban, és semmit nem ad neked cserébe. Ahányszor csak veszünk valamit, Európa legmagasabb áfa-ját fizetjük. Annyit fizetünk mindenért, mint Ausztriában, a bérrünk meg ott maradt, ahol tíz éve volt.

A tőke elveszi a tudást. Neki nem kell okos magyar munkás, nem kell szakmunkásképzés. Neki elég, ha multi üzembén két gombot nyomogatsz. Nem kellene neki magyar mérnökök, nem kellene magyar tudósok, magyar felfedezők. Elég, ha az egyetemről a bolognai rendszerben szabványosított félművelt értelmiségi robotok jönnek ki.

A tőke mindent elvesz és semmit sem ad ingyen.

Azonban nem lehet mindenért a tőkét okolni. A farkas farkasnak született, ez a természete. Mi is hibásak vagyunk. Hibásak, hogy mindent elhiszünk. Hibásak vagyunk, hogy szentírásnak vesszük, amit a televízió vagy a Népszabadság mond, pedig tudjuk, hogy hazudnak. Hibásak vagyunk, hogy nem vesszük észre: az MSZP is tőkés, meg a Fidesz is tőkés.

Valami elkezdődött! Kezdünk ébredni, kezdünk rájönni, hogy ebben az

PÁRT VAN MELLETTED

Kommunista Munkáspárt elnökének beszédét nem is zavarta meg senki: „Gyuresány új kormánya a haverok, az üzlettársak kormánya. Ez nem a mi kormányunk, nem mi választottuk őket. Az ilyen kormánynak mennie kell! Nem 2010-ben, hanem most!” Összeállításunkban Thürmer Gyula beszédéből és a majálison történetekből idézünk.

országban csak az a miénk, amit kiharcolunk magunknak. A BKV dolgozói felismerték, hogy a főnökeik milliókat vesznek fel, őket pedig kirúgják. Ezt jelenti a takarékoskodás. A MÁV dolgozói megértették, hogy már régen nem a gazdaságos vasút, nem az utas, nem a vasutas a lényeg, hanem a tulajdonosok gazdagodása. A külföldi bevásárlóközpontokban dolgozók ma már tudják, hogy ők csak rabszolgák, akiket addig és úgy lehet dolgoztatni, amíg csak akarják. Az orvosok, egészségügyi dolgozók felismerték, hogy a kórházak eladása nem nekik és nem a betegnek jó, hanem azoknak, akik megveszik.

„Húsz éve azt hitted, hogy demokráciát kapsz a tőkétől, Európát, szabad vállalkozást. Mit kaptál ezért? Kaptál mobiltelefont, hogy minden lépésedet ellenőrizni tudják. Kaptál bankkártyát, hogy tudják, mire költöd a pénzed. Kaptál hitelt, hogy kocsit vegyél, televíziót, lakást, és egy életre adósává tegyen a tőke. De mit kaptál a valóságban? Nyomort, munkanélküliséget, kiszolgáltatottságot, bizonytalanságot!”

„Hiába utárod a Gyuresányt, ha nem mersz változtatni, mert félsz az Orbántól. Nem Orbánra kell szavazni, hanem a Munkáspártra. Neked nem a Fideszt és nem az MSZP-t kell választanod, hanem a Munkáspártot. Nem másokat kell bevinni a parlamentbe, hanem saját magadat, a munkást, a dolgozót!”

Kezdjük észrevenni, hogy az MSZP-SZDSZ kormánya a legszemetebb módon átvért bennünket. Jobb életet ígért, és nyomort adott. Drágább a villany, drágább a gáz, drágább a kenyér, a hús, a gyógyszer. Bezárja a vasúti mellékvonalat, a vidéki postákat, a falusi iskolákat.

Semmibe veszik a népakaratot. Az emberek nemet mondtak a fizetett egészségügyre. Horváth Ágnes mégis kinevezi a pénztárok főnökeit, a miniszterelnök meg eltűri.

Az MSZP most megint átveri a népet. Ahelyett, hogy kivágták volna az SZDSZ-t, most engedik, hogy eljátssza a sértődött szűzlány szerepét, és még neki álljon feljebb. Ahelyett, hogy az MSZP belátná, hogy az embereknek iszonyúan elégük van belőlük, visszaél a joggal, és az utolsó pillanatig marad, az utolsó pillanatig felveszik a fizetéseket, megnyerik a pályázatokat, visznek mindent, ami mozgatható.

Sok mindent teszünk, de mindez nem elég.

A mi ellenségünk a belenyugvás, az elfásultság, a tehetetlenség. Ne hagyjuk magunkat! Igen, elfáradtunk! Sok embernek nincs ereje egyedül harcolni a kormány, az adóhivatal, a posta, a telefontársaság, a gázművek és minden más hatalom uralmával szemben. Tehetetlennek érzi magát. De éppen ez a tehetetlenség, a fásultság fegyverzi le, és fegyverez le valamennyiünket.

Cselekedni kell, minden eszközzel! Ha mi

nem cselekszünk, ők győznek. A kormány, az adóhivatal, a posta, a telefontársaság, a gázművek és minden más hatalom. Mi, az emberek pedig végleg alulmaradunk.

Március 9-én megmutattuk, hogy lehet cselekedni. Akartuk a népszavazást, nagyon akartuk, és kiharcoltuk. Ha nincs népszavazás, Horváth Ágnes még mindig miniszter, az SZDSZ még mindig ott ül a kormányban. Ha nincs népszavazás, fizetnének a vizitdíjat, a kórházi napidíjat. Igen, barátaim, meghátrálásra kényszerítettük a kormányt, és ez nagy dolog.

Kérjük a szakszervezeteket: folytassák a sztrájkokat! Bátran, határozottan! Ne legyen egy nyugodt perce a tőkésnek! Amiben tudunk, segítünk!

Ne engedjük, hogy megváltoztassák a sztrájkotörvényt! Ne engedjük, hogy a kapitalista kijátssza az éberségünket!

Ne engedjük, hogy megakadályozzák az újabb népszavazást! Igen is, népszavazáson döntsünk az egészségügy sorsáról. Utasítsuk el végleg a magánbiztosítókat, magánpénztárakat!

Itt nagy a lehetőség számunkra! Az emberek ma bíznak bennünk. Újabb lehetőséget kapunk a történelemtől, hogy tegyünk a munkásért, a dolgozóért. Fegyelmet, lemondást, áldozatot, sok-sok erőfeszítésre van szükség! Cserébe viszont egy erős, parlamenti Munkáspártot kaphatunk! Megéri!

AZ MSZP IS TŐKÉS,

A Munkáspárt majálisának hagyományaihoz híven, beszéde megtartása után Thürmer Gyula ismét válaszolt a közönség soraiból feltett kérdésekre.

– Miért nem fogja össze a Munkáspárt a baloldalt, és miért húz inkább a Fideszhez a baloldali szervezetek helyett?

– Bár a párt régen támogatta az MSZP-t, rá kellett jönnünk, hogy nem tartják be az ígéreteiket, nem baloldali politikát folytatnak, mást tesznek, mint amit a választóknak mondtak. Le kell szögeznünk: a Munkáspárt a Fidesznek sem szövetségese! Viszont bármilyen szervezettel hajlandóak vagyunk bizonyos kérdésekben együttműködni, amennyiben az ország javát akarják. A TB privatizáció esetében például a Liga szakszervezettel. Nem a Fideszt támogatja hát a Munkáspárt, hanem néhány, általuk is képviselt ügyet, így a vizitdíjról, kórházi napidíjról, tandíjról tartott népszavazást is.

– Hol van ma létjogosultsága az osztályharcnak?

– Egyértelműen: az egész országban. Ennek a harcnak ma egyetlen képviselője van, a Munkáspárt. A mi feladatunk, hogy tudatosítsuk a munkásokban, dolgozóknak, hogy bármilyen szép szavakat hallanak, a multinacionális és magyar nagytőkés kizsákmányolás számukra sosem fog jobb jövőt teremteni. A milliárdosok mentalitása, az MSZP politikája ellentétes a baloldali értékekkel, az átlagember számukra csak statisztika. Nem foglalkoznak azzal, mennyi ember éhezik vagy munkanélküli. Nekünk kell megértetnünk: az osztályharc elengedhetetlen, ha a mindennapi életben az embereknek tisztességes megélhetést, jobb körülményeket akarunk teremteni.

– A Munkáspárt, ha a parlamentbe jutna, tervezne-e vagyonszámolatást?

– Természetesen lenne vagyonszámolatás. A privatizáció, az ország javainak kiárusítása nem, hogy fejlődést nem hozott az országnak, de kifosztottságot és szegénységet teremtett. Az emberek többsége létbizonytalanságban él, néhányan viszont meggazdagodtak Magyarország kiárusításából. A Munkáspárt rendet rakna a költségvetésben, visszafogná a korrupciót, nem hagyja, hogy ellopjanak mindent, eladják az utolsót is, ami magyar!

A FIDESZ IS TŐKÉS

ÚJRA A CSANYIK VÖLGYBEN!

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei elnökség és a Miskolc Város Alapszervezeteinek Elnöksége újra, 2008.05.01-én a Csanyik Völgyben majáliszozott a párttagsággal közösen. A területet a Munkáspárt miskolci tagsága 1995-ben hozta helyre, illetve védnöki táblát helyezett el a Munkásmozgalmi Emlékművön. A rendszerváltás óta minden évben koszorúzási ünnepséget tartanak a munkáspártiak, 2003-ban az MSZP is csatlakozott hozzájuk. Az idén úgy döntöttek, hogy külön koszorúznak. Káli Sándor, Miskolc város polgármestere, aki az MSZP városi elnöke is, 10 órakor tartotta beszédét. Összefogásról, a munkásmozgalom jelentőségéről beszélt! A Csanyik völgyben sokakban megfogalmazódott: a polgármester bort iszik és vizet prédikál! Olyan ember beszélt egységről, aki nem koszorúzott közösen a Munkáspárttal. Olyan ember, aki közterületi engedéllyel, csendrendelettel garantálta 11.30-tól 12-ig a megemlékezés háborítatlanságát, s aki eltúrte, hogy ennek ellenére üvöltsön a zene a nagyszínpadon, s a Munkásmozgalmi Emlékmű környezetében szinte mindenütt. Ki is a felelős mindezért?

A miskolci rendezvény ettől tekintve jó hangulatban telt. A megyei Nőtárgozat finom gulyáslevest főzött, büfét üzemeltettek, Kádár János-pólint és Thürmer Gyula könyvét árulták. A helyi párttagság, a miskolci Nőtárgozat, az ongai és ózdi alapszervezetek, valamint a Baloldali Front tagjai idén is kiemelkedő munkát végeztek, hogy közös ünnepünkről méltóképp megemlékezzenek.

FÜLÖP JÓZSEFNÉ

A székesfehérvári kommunisták is megünnepelték május elsejét. Az Espár István megyei elnök vezette csapat sátránál egész nap tolongtak az érdeklődők.

Tanuljunk dolgozni:

Munkáspárti „bekiabáló”

Gyurcsány Ferenc önelégülten érkezett a szocialista majálisra. Semmitmondásra készült, s az sikerült is. Az MSZP elnök-kormányfője tudta, hogy az unalmas propaganda szövegek ismételtetésével, az örökös ígéretéssel már egyetlen híradóba sem kerül be. Botrányt akart. Az elmúlt hetekben azt terjesztették az országban: a miniszterelnököt fenyegetik, már-már veszélyben a magyar demokrácia, mert egyszer valaki egy paradicsomot dobott Gyurcsány felé. Május elsejére komolyabban készültek, a kormányfő beszéde közben valaki előrántott egy műanyag pisztolyt. A kormányórság bebizonyította éberségét, Gyurcsány Ferenc meg bátor volt, hiszen szembenézett egy gyerekjátékkal. A szocialista párosok egyre nem készültek fel. A hallgatók között volt egy munkáspárti fiatal, aki ország-világ előtt vállalva meggyőződését megkérdezte: Gyurcsány Ferenc, te miből gazdagodtál meg?

Szegedi május elseje

Több száz érdeklődő találkozott a Munkáspárt aktivistáival, kiadványaival az újszegedi ligetben az immár hagyományosan megrendezett majálison.

A MUNKÁT MA KELL ELKEZDENI!

BESZÉLGETÉS RÉPÁSI ZOLTÁNNAL,
KB-KÉPVISELŐVEL, A BALOLDALI FRONT FŐVÁROSI ELNÖKÉVEL

Répási Zoltán 1974. november 5-én született Miskolcon. A közelmúltban költözött a fővárosba, ahol zöldség-gyümölcs kereskedőként dolgozik. Jelentős szerepe volt a Baloldali Front miskolci szervezetének létrehozásában. KB megbízott és a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti szervezetének elnöke. Meggyőződése, hogy az ifjúsági mozgalomban új munkaformát kell megvalósítani, áttörve a médiakarantént. Dinamikus, gyakorlatias, kemény, határozott kommunista. Amit eltervezett eddig, azt mindig végigvitte. Kérésére ideírjuk telefonszámát: 20/577-3034. Reméljük, sok hívása lesz!

„Egyenesség, tiszta beszéd, hűség az elveinkhez” – Répási Zoltán karakán ember, véleményét bármikor, bárkinek egyenesen megmondja. A Munkáspárt KB-képviselőjeként, a Baloldali Front fővárosi elnökeként május elseje sikeres lebonyolításában is oroszlánrészt vállalt.

– *Mi hozott a pártba, mi tart itt?*

– Azt mondhatom, a tenni akarás, a dinamikus életszeretet és az igazság győzelmében való hit hozott és tart itt. Mindig „pörög az agyam” valamint, így sokszor képtelennek látszó dolgok jutnak eszembe, amikről később kiderül, mégsem olyan eszemetek: sokukat már vagy én, vagy ismerőseim megvalósítottak belőlük. A párt pörgése egy célállomás. Néhány évvel ezelőtt Miskolcon csatlakoztam a Munkáspárthoz, 2007 nyaráig ott is éltem, és ott erősítettem a mozgalmat.

Tekintettel a súlyos káderhiányra, igen hamar bekerültem a mélyvízbe, feladatok sokaságát kaptam városi elnöküktől, Fülöp Józsefnétől. Létrehoztam és szerkesztettem a párt borsodi szervezetének internetes honlapját, s összeállítottam egy kommunista linkgyűjteményt, a www.kommunizmus.lap.hu-t. Ennek az oldalnak több tízezer látogatója volt eddig. Mindenki figyelmébe ajánlom, hogy rengeteg kihasználatlan, ingyenes reklámhellyel rendelkezünk rajta.

– *A családot mit szól a tevékenységedhez?*

– Hallgatólagosan tudomásul veszi. Nem rendelkezem kommunista gyökerekkel, mélyen hívő, katolikus családból származom. Keresztény hitben neveltek, de már jó ideje nem vagyok vallásos - viszont tisztelem mások meggyőződését.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– Elsősorban az egyenesség, a tiszta beszéd. Mindig megmondom, ha valamit másképp látok, valamiről eltérő a véleményem. Soha nem köntörfalazok. Kri-

tikáimat építő jellegűnek tartom, és fontosnak, hogy a hibákat együtt kijavítsuk. Természetesen kimagasló érték, hogy kitartsunk elveink mellett.

– *Mit olvastál mostanában? Milyen filmeket néztél?*

– Hatszáz kötetes könyvtáram van. Sajnos elég kevés időm jut olvasásra, de minden este belevágok. Főleg a gazdasági és a kertészeti szakirodalom érdekel. Rendszeresen olvasom A Szabadságot és a HVG-t. Filmeket nem nézek, mivel minden reggel négykor kelek, így esteként szinte azonnal elalszom.

– *Van vörös inged?*

– A mozgalom beindítása előtt, már a kongresszuson is vörös ingben voltam. Jó ötletnek tartom a rendszeresítését. Minden rendezvényen lelkesítő szín, egységességet, összetartozást mutat.

– *Mik a személyes tapasztalataid az elmúlt idők változásaival kapcsolatban?*

– A jelenlegi rendszer nagyon sok embert kiszípolyoz, nemcsak a munkásokat, a vállalkozókat is, akiknek csak rendkívül szűk csoportja él jól. Egy új, magyar vállalkozónak lehetetlen talpon maradni, nem támogatja senki. Az állam, ha egyik kezével ad, a másikkal kétszer annyit vesz vissza. A magyar társadalom legnagyobb része ennek a rendszernek az áldozata.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Amikor van ilyen, a pártmunkával. Töröm a fejem és megvalósítom az ötleteimet. Egy évvel ezelőtt, május elsején, Miskolcon nyitottunk egy „Politikai Palacsintázó Sátrat”, olyan nevű palacsin-

tákkal, mint Kádár Elvtárs kedvence, Balos, Jobbos, Liberális, Mint a mókus vagy Rendszerváltás. Bejött! Az emberek megálltak, nézelődtek, nevetgéltek, mi pedig a kezükbe nyomtuk a tízezer példányban kinyomtatott szórólapjainkat.

Mikor kell, kopogtatócédulát gyűjtök. Bebizonyítottuk, ha az elvtársakkal közösen, közös céljainkért dolgozunk, sikeresek lehetünk. Ennek eredményeként, képviselőjelöltként átestem a média-szereplés tűzkeresztségén is.

– *A Baloldali Front frissen választott budapesti elnöke is vagy. Mik a terveid?*

– Amellett, hogy mostanában rengeteg munkám volt, szállítottam a front anyagait, ahová kellett, Salgótarjánba éppúgy, mint a Városligetbe. Ez idő alatt is sok hajmeresztő ötletem támadt. Ha szükséges, kellő pimaszsággal, polgárpukkasztással, büszkén vállalva hovatarozásunkat fogjuk megvalósítani céljainkat. Tudom, hogy senkit nem szabad a partvonal mellé állítani. Aki egyik munkára nem alkalmas, találunk neki másikat. Mivel azt vallom, hogy mindenki kell a csapatunkba, szeretném megkérni a párt minden tagját, hogy a környezetében élő fiatalokat – gyerek, unoka, szomszéd, rokon – szólítsa meg, adja oda a telefonszámukat, fogunk rá időt szakítani, hogy elbeszélgezzünk vele.

A harcot több fronton képzelem el. Rendezvényekkel, aktivista akciókkal, személyesen, Interneten. Létrehoztam a MyVip közösségi portálon egy kommunista klubot, amelynek segítségével több fiatal is megtalálta már szervezetünket. Várjuk mindenkinek az ötleteit, a jelentkezését. A munkát ma kell elkezdni. Sürgős!

FOGARASI ZSUZSANNA

MÁJUS ELSEJE, A MUNKA ÜNNEPE

Ez a hagyomány a múltban gyökerezik.

Az őseimbek életük minden percében igazodtak a természet rendjéhez. Az örök megújulással, a megtapasztalt körforgással, a környező világgal való azonosulással tudtak talpon maradni és fejlődni.

Az emberré válásban fontos szerepet játszott a közösségben végzett munka, amely 1 millió esztendő során óriási fejlődésen ment keresztül, de ennek megvan a hátulütője is. Annak idején a római császár a következő rendeletet adta ki: „Azok, akik a munka szegényével vannak megbélyegezve, ne is gondoljanak arra, hogy emberi méltóságra igényt tarthatnak, még akkor sem, ha azt megérdemelnék. Maradjanak mindig ugyanabban a helyzetben.”

Chicagóban, 1886. május elsején a munkások utcára vonultak és nyolc óra munkaidőt követeltek. Meg sem hallgatták őket, közéjük lőttek, szétzavarták a tüntetést.

XIII. Leó pápa 1891-ben a Rerum Novarum – Apostoli körlevele a munkások helyzetéről c. művében a következőket írja: „A munkásnak és a szegénynek a következő kötelmei vannak: semmiféle kárt ne okozzon urának, személyét ne sértse, lázadásra ne szövetkezzen. A munkáltatók legfőbb kötelessége pedig, hogy munkásait ne tekintse rabszolgának, tisztelje bennük az emberi méltóságot. Legjobb az emberi dolgokat úgy venni, ahogy vannak. Szenvedés az ember sorsa. Bármit kíséreljenek meg az emberek, a bajokat az emberi életből semmiféle erővel, vagy mesterkedéssel kiirtani nem tudják.”

Párizsban, 1899-ben, a II. Internacionálé kongresszusa a következő határozatot hozta: „A chichagói tüntetés emlékére ezentúl május elseje legyen a munka ünnepe, és egy év múlva, május elsején minden országban követeljék a munkások a nyolc óra munkaidő biztosítását.” Ehhez a felhíváshoz a Magyarországi Általános Munkáspárt is csatlakozott. A Kálvin téren, a Kiskörúton, az Andrássy úton és a Városligetben hatvanezer ember tüntetett.

Hazánkban 1945 óta május elseje munkaszüneti nap. Az utolsó nagy felvonulás 1989-ben volt. A mai fiatalok többsége már nem tudja, mit jelent ez a nap, ugyanis a mai rendszer

tudatosan agyonhallgatja, vagy átírja a múltat. Mindezt meg lehet tenni, egyet nem lehet: meg nem törtéنتté tenni, és elvenni azoktól, akik átérték, akik megdolgoztak érte. Mindenkinek a saját lelkiismerete a megmondhatója, hogy ő maga mennyit vállal ebből, és mennyit tagad meg belőle. Napjainkban nem a munka a dicsőség, hanem a pénz, a vagyon, a hatalom.

Számomra már csak egy kérdés marad: mire emlékezzünk? Emlékezzünk a dolgozó emberre, az új értéket előállító kétkezi munkásra. A munka ünnepén emlékezzünk azokra, akik szelíven és szorgalmasan, naprakészen végzik vállalt feladataikat még akkor is, ha ennek a mai társadalomban nincs méltó elismerése.

IZSÁKI MIHÁLY

A NÉPIRTÁSRÓL

A médiumok mai uralkodói a történelmet saját érdekeik szerint szelektálják. Nagy teret biztosítanak olyan eseményeknek, melyek a polgárság pozitív történelmi szerepét hangsúlyozzák, és hallgatnak az őket kompromittáló kezdeményeiről. Így van ez ma, többek között az úgynevezett genocidiumról, népiirtásról. A fasiszmus rémtetteit nem tudják elhallgatni, bár szeretnék. Ha kénytelenek beszélni róla, úgy tesznek, mintha semmi közük nem lenne hozzájuk. Élén járnak Hitlerék elítélésében, de ki ne tudná, hogy a nyugati tőke milyen szerepet játszott a Führer hatalomra kerülésében? Az eviáni megbeszélésen, amikor zsidók ezreit lehetett volna megmenteni – nem tették. Ma azok az amerikaiak tiltakoznak a politikai atrocitások ellen, akik országukban kiirtották az indiánokat, Észak-Koreában, Vietnámban, Irakban pedig égbekiáltó kegyetlenségeket követnek el. Az angolok hangoskodnak, akik gyarmataikon milliószámra pusztították a bennszülötteket. A franciák is hallatják szavukat, de mit tettek a spanyol fasiszmus elől menekülő internacionalistákkal (1939), Vietnámban és Észak-Afrikában az arabokkal szemben? A lengyel „nemzeti oldal” olykor a németekkel versenyezve ir-

totta zsidóságát. Csak Katiny számít embertelen cselekedetnek?

Ne hallgassunk saját magyarjainkról sem! A Tanácsköztársaság nem létező rémuralmáról beszélnek, a gulágról, Recskról, de mit tudhat meg a mai nemzedék Horthy rémuralmáról, a fehérterrortól, Szálasiék emberirtásáról? Nagy hallgatás övezi az „újvidéki razzsiát”, Kamenyev-Podolszokot is. A népellenes Horthyt, Gömböst, Telekit rehabilitálták. Sőt: Szálasi is „árnyaltabban” kell kezelni. Ezt kívánja a polgári histográfia. (Arról szó sem lehet, hogy a tudományosság nevében kívánatos lenne Kun Bélát, Rákosi Mátyást, vagy Kádár Jánost árnyaltan ábrázolni.) Egy Karsai nevű krónikás publikálásra készíti elő a nyilas vezér naplóját. Ebben Szálasi azt állítja, hogy nem volt antiszemita és nem szándékozott bántani a zsidókat. Történelmünk ennek hitelt ad? Elképzelhető, hogy a nyilas pártszolgálatosok a vezér tudta nélkül, akarata ellenére lőtték áldozataikat a Dunába? Ha a magyar történelmszek így fogják relativizálni és meghamisítani a historikát, a kisgyermek kezébe lehet adni az akadémiai székfoglalókat is, Andersen „együgyű” meséi helyett.

HEGEDŰS SÁNDOR

190 ÉVE SZÜLETETT MARX KÁROLY

Ki az az ember, akinek sírjánál 1883-ban összesen csak tizenegyen voltak? Ki az az ember, akinek csak az Interneten ma már 6,2 millió oldalát találjuk? Ki az az ember, akinek neve egyetlenként került bele a kommunista és munkáspártok kilencedik minszki tanácskozásának záróközleményébe? „A kommunista és munkáspártok képviselői kifejezték készségüket, hogy együttműködnek a következő irányban: rendezvényeket szerveznek annak érdekében, hogy a fiatalság Marx születésének 190. évfordulója és a Kommunista Kialtvány megjelenésének 160. évfordulója alkalmából megismerje Karl Marx eszmei örökségét.”

Karl Marx egyike volt azon kiváló férfiaknak, akikből egy évszázad csak keveset szül. Charles Darwin felfedezte a szerves természet fejlődési törvényét bolygónkon. Marx a felfedezője annak az alapvető törvénynek, amely szerint az emberi történelem mozog és fejlődik; olyan egyszerű és világos törvény ez, hogy úgyszólván pusztán kifejtése elegendő elismerésének biztosításához. De ez nem minden; Marx azt a törvényt is felfedezte, amely létrehozta a társadalom jelenlegi állapotát és nagyszabású osztálymegosztását tőkésekre és bér munkásokra; azt a törvényt, amely szerint ez a társadalom szerveződött és növekedett, amíg csaknem túlnőtt önmagán, és amely szerint végül el kell pusztulnia, mint a társadalom minden korábbi történelmi szakaszának.

De ez nem minden. Marx felfedezte a mai tőkés termelési mód s az általa létrehívott polgári társadalom sajátos mozgástörvényét is. Az értéktöbblet felfedezése itt egyszerre világosságot teremtett, míg minden előbbi vizsgálat, a polgári közgazdászoké csakúgy, mint a szocialista kritikusoké, a sötétben tévelygett.

Marx mindenekelőtt forradalmár volt. Igazi élethivatása az volt, hogy valamilyen módon közreműködjen a tőkés társadalom és az e társadalom által létrehozott állami berendezkedés megdöntésén, hogy közreműködjen a modern proletariátus felszabadításán, amelyet elsőként

MARX ÉS ENGELS EMLÉKMŰVE, AMELYET A RENDSZERVÁLTÓK ELTÁVOLÍTOTTAK ÉS A SZOBORPARKBA SZÁMÚZTEK

ő ébresztett helyzetének és szükségletének tudatára, felszabadulása feltételeinek ismeretére.

A harc volt az eleme. S harcolt olyan szenvedéllyel, olyan kitartással, olyan sikerrel, mint kevesen. A harc a bér munkások osztályának felszabadításáért a termelés jelenkori tőkés rendszerének bilincsei alól, ez volt az ő igazi közege, és sohasem létezett nála aktívabb harc. Évtizedes szervező munkáját megkoronázta a Nemzetközi Munkásszövetség megalapítása, amelynek elismert vezére volt 1864-től 1872-ig. A Szövetség külső látszatra megszűnt, de valamilyen európai és amerikai civilizált ország munkásainak testvéri köteléke egyszer s mindenkorra fennáll és külső formális egyesülés nélkül is tovább él.

Karl Liebknecht mondta Marxról a következőket: Legrégibb barátja és küzdőtársa az évszázad leggyűlöltebb emberének nevezte Karl Marxot. Ez így van. Ő volt a leggyűlöltebb, de ő volt a legszeretettebb is. A leggyűlöltebb a nép elnyomói és kizsákmányolói részéről, a legszeretettebb az elnyomottak és kizsákmányoltak részéről, amennyiben

tudatában vannak helyzetüknek. Az elnyomottak és kizsákmányoltak serege szereti Marxot, mert Marx szerette őket és halhatatlan érdeme, hogy a proletariátust, a dolgozó nép pártját megszabadította a frázistól és megadta neki a tudomány erős, semmi által meg nem ingatható alapját.

A tudomány alapja, amelyet Marxnak köszönhetünk, képessé tesz bennünket arra, hogy az ellenség minden támadásával dacoljunk, és a harcot, amelyre vállalkoztunk, egyre növekvő erővel folytassuk.

Marx a szociáldemokráciát szektából, iskolából párttá tette, azzá a párttá, amely már most legyőzhetetlenül küzd és kivívja a győzelmet.

Marx a proletariátusé. Egész életét a világ proletárjainak szentelte. A világ gondolkodóképes és gondolkodó proletárjai hálás tisztelettel és szeretettel vannak iránta.

Cselekedni kell, minden erővel arra törekedni, hogy a lehető leggyorsabban megvalósuljon mindaz, amire tanított, és amire törekedett.

Az orosz szocialisták már halálakor elismerték a kor valamennyi szocialistája közül kimagasló mesternek. Az orosz nyelv volt az első, amelyre lefordították a Tőkét, a jelenkori szocializmusnak ezt az evangéliumát. Az orosz egyetemek diákjai elsőként hallgathatták meg e hatalmas gondolkodó elméleteinek rokonszenvező kifejtését.

Még azoknak is, akik a Nemzetközi Munkásszövetség megalapítójával gyakorlati szervezeti kérdéseket illetően elmentésben álltak, mindenkor meg kellett hajolniuk a felhívás előtt, amelyet Marx életre szóló barátjával, Engelsszel együtt világgá kiáltott:

»Világ proletárjai, egyesüljetelek!«

Neve és műve élni fog századokon át!

„Fel sem mérhető, mit vesztett ebben a férfiúban az európai és amerikai harcos proletariátus, mit vesztett benne a történelem tudománya. Nagyon is hamar érezhetővé lesz az űr, amelyet ennek az óriásnak a halála hátrahagyott” – mondta barátja, Engels Karl Marx sírjánál 1883-ban.

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT: KALAMÁR JÓZSEF

A Munkáspárt nagy-budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Kalamár Józsefet mutatjuk be.

Kalamár József élete és tevékenysége összeforrt Csepel, a magyar munkásmozgalmak egykori fellegvárának történetével. 1895. október 16-án született Seregélyesen, paraszti családban. Édesanyja korán halt meg, mostohájuk pedig elűzte a félárvaikat. József a hat elemi elvégzését követően Lovasberénybe került, ahol kitanulta az asztalos mesterséget. Felszabadulása után a fővárosba költözött. A csepeli Weiss Manfréd gyárban kapott állást segédmunkásként. 1915-ben a tiroli (olasz) frontra került, s hősiesség magatartása elismerésül több kitüntetésben részesült.

1917-re honfiúi lelkesedése alaposan lelohadt. A Népszavához küldött leveleiben leírta kételyeit, véleményét a háborúról. Ezekből kiviláglott, hogy az ifjú harcos felismerte, hogy a háború nem az egyszerű emberek érdekeit szolgálja. A katonai cenzúra elkobozta leveleit, őt hadbíróóság elé állították. Büntetése letöltését a háború utáni időkre halasztották. Addig is a tiroli fronton teljesítette „kötelességét”, ahol szocialista lett. A hadsereg bomlását kihasználva megszökött, s bekapcsolódott a forradalmi küzdelmekbe. Visszament Csepelre, és belépett a MSZDP-be. A szervezet lagymatag politikája nem volt számára elegendő, ezért kapcsolatot keresett a forradalmi szocialistákkal. Ekkor ismerkedett meg Korvin Ottóval és Sallai Imrével. Rövidesen szakszervezeti bizalmi lett, majd a WM munkástanácsának tagja. 1918. december 8-án már a KMP csepeli mozgalomában tűnt ki szervezőkészségével. Amikor az Antant a Tanácsköztársaságra támadt, a Vörös Hadsereg soraiban harcolt a néphatalom védelmében. Az összeomlás idején letartóztatták. Zalaegerszegre került, Európa első fasiszta koncentrációs táborába. Szabadulása után visszament Csepelre. Mint az MSZDP aktivistája folytatta tevékenységét. 1923-ban már ismét tagja volt a KMP-nek. Vezetésével verték szét a fasiszta „sasok” gyűlését. Ő irányította a Stromfeld Aurél által szervezett „R” Gárda helyi osztagát. 1933-ban letartóztatták, végül azonban felmentették.

A háború kitörése után nőttek a társadalmi feszültségek, melyeket a rendszer a terror fokozásával igyekezett elfojtani. Kalamárt 1942-ben ismét letartóztatták, de az embertelen kínzások sem tudták vallomásra bírni. Elengedték, ám rendőri megfigyelés alá helyezték. 1944 októberében létrehozták az antifasiszta összefogás vezérkarát, a 13-as bizottságot, melyben irányító szerepet vállalt. Megakadályozták Csepel kiürítését, szabotázsokat szerveztek. 1945. január 9-én elébe mentek a már Szigetszentmiklóson tartózkodó szovjet erőknek, melyek még aznap felszabadították az akkori kisvárost. Kalamár titkára lett az immár legálisan megalakult MKP helyi szervezetének, majd 1948 nyaráig a község főbírói tisztségét töltötte be. 1954-ben a kerület tanácselnökévé választották. E minőségében nagy érdemeket szerzett a kerület fejlesztésében.

1956-ban felismerte a lázadás ellenforradalmi jellegét, de keveset tehetett a

KALAMÁR JÓZSEF (1895-1957)

néphatalom védelmében. Kénytelen volt bujkálni, ám elárulták és elfogták. Kegyetlenül megkínózták, majd agyonlőtték. Holttestét sokáig egy elhagyatott grundon „közszemlére bocsátották”. 1957 májusában temették el a Fiumei úti sírkert munkásmozgalmi panteonjában.

HEGEDŰS SÁNDOR

Több mint író

Százhuszonöt éve, 1883. április 30-án született Prágában Jaroslav Hasek, a világirodalom egyik legkiválóbb satirikusa, Svejk „szülőatyja”. Hasek először banktisztviselő volt, de mivel ritkán jelent meg munkahelyén, elbocsátották. Ezután kutyákkal kereskedett, s a prágai bohémvilág ismert alakja lett. Anarchista kiadványokat is szerkesztett, 105 álnéven 73 lapban mintegy 1200 írást tett közzé, támadva az állami és egyházi intézményeket, a rend és elégedettség polgári illúzióit. 1911-ben a Törvény Keretein Belül Működő Mérsékelt Haladó Párt elnevezéssel provokatív álszervezetet alakított, amely a rabszolgaság visszaállítását, a házmesterek államosítását, az állatok rehabilitálását és hasonló kérdések rendezését követelte. 1915-ben behívták a Monarchia hadseregébe, de gyorsan átszökött az oroszokhoz. Először a cári csapatok oldalán harcoló csehszlovák légióhoz csatlakozott, majd átállt a bolsevikokhoz. Kommunista propagandaanyagokat írt, orosz, lengyel, magyar, német és francia nyelvtudása révén internacionalista csapatokat toborzott a Vörös Hadsereg számára. Irkutzkban háromnyelvű lapot szerkesztett, kiadta az első burját nyelvű folyóiratot, végül az 5. szibériai hadsereg politikai osztályának helyettes parancsnoka lett. 1920-ban orosz feleségével tért vissza Prágába, de mivel első feleségétől nem vált el, bigámia miatt perbe fogták, hazaárulással vádolták és vörös komisszárnak nevezték. Visszavonult a dél-csehországi Lipnice faluba, s nekilátott főműve, a Svejk, a derék katona kalandjai a világháborúban című könyve végleges kidolgozásának. A Svejk 58 nyelven olvasható, alakja a tekintélyuralmat, a militarizmust és a fanatizmust kigúnyoló kisember jelképe lett.

MOSZKVA ÉS KIJEV IS VÖRÖSBE ÖLTÖZÖTT

A Szovjetunió volt tagköztársaságaiban mindenhol tízezrek ünnepezték május 1-ét. Moszkvában a média sem tudta elhallgatni az Orosz Föderáció Kommunista pártjának sokezres menetét. Gennagyij Zjuganov pártelnök egy teherautó platójáról bírálta a "putyin-medvegyizmust, az új cárok uralmát". Vlagyimir Ulasz, a moszkvai pártbizottság vezetője szerint az elmúlt években soha ennyien, és ilyen egységben nem vonultak fel az orosz fővárosban. A negyvenes éveiben járó volt vadászpilóta megjegyezte azt is: „Nincs időnk pihenni, legfeljebb egyet szusszanni, május 9-én, a győzelem napján újra az utcán van a helye mindenkinek, aki elítéli a fasizmust és a NATO-t!” A moszkvai győzelmi felvonulásról A Szabadság következő számában részletesen is beszámolunk.

Kijevben a kommunisták Lenin szobrától indultak a belvárosba. A tízezres menetben szinte mindenki vörös zászlót vagy transzparenst vitt, a korábbiaknál sokkal több volt a fiatal arc is. Az Ukrán Kommunista Párt vezetője beszédében leszögezte: „Csak a kommunisták képviselik a dolgozók érdekeit, csak közöttük nincsenek tolvajok és becstelének. Csak a kommunista párt védi meg Ukrajna nemzeti érdekeit, s mond határozott nemet a NATO-ra!” Pjotr Szimonyenko a közelgő kijevi önkormányzati választásokra utalva elmondta: „A kommunista párt győzelme biztosíték, hogy ne csak plázák és bankok épüljenek az ukrán fővárosban!”

A Szabadság következő száma

Tájékoztatjuk előfizetőinket, hogy lapunk következő heti száma Pünkösöd miatt a szokásosnál egy nappal később, május 16-án, pénteken jelenik meg. Kérjük A Szabadság-futárokat, hogy a lapszámot ezen a napon vegyék át.

AKTUÁLIS

Harcos május elseje Görögországban

Ezrek tüntettek országszerte a Munkások Egyesült Harci Frontja (PAME) által szervezett megmozdulásokon Görögországban. Hetven városban vonultak fel munkások, diákok, emigránsok és értelmiségiek, kiemelkedően sok fiatallal soraikban. A tüntetés résztvevőit a Palesztin Munkások Uniójának képviselője és egy ukrán munkásasszony köszöntötte, s megtartotta beszédét George Perros, a PAME képviselője. Kifejezte szolidaritását a török munkások betiltott felvonulásával, és népszavazást sürgetett a Liszaboni Szerződésről. A több ezer tüntető az amerikai követség előtt is tiltakozott, antiimperialista jelszavakat skandálva. Ezzel egyidőben Giorgos Toussas, a Görög Kommunista Párt (KKE) központi bizottságának tagja részt vett a Török Kommunista Párt Isztambulban tartott tüntetésén, és felszólalt a török kormány elnyomó politikája ellen.

A munkásért, a dolgozóért

A Török Kommunista Párt a nehéz körülmények, a kormányzat, a hatóságok ellenük irányuló támadásai ellenére is több tízezer embert vitt ki Isztambul utcáira május 1-én. A tüntetők éltették a nemzetközi szolidaritást és elítélték a tőke minden emberi értéket semmibe vevő terjeszkedését. A török kommunisták jelszava egyszerű volt, mindenki értette és használta: „A munkásért, a dolgozóért!”

Cseh nem az amerikai rakétákra

Prágában Vojtech Filip, Cseh- és Morvaország Kommunista Pártjának elnöke élesen bírálta a Mirek Topolánek vezetete jobbközép koalíciót a párt több ezer embert vonzó nagygyűlésén. Filip ismét ellenezte, hogy az amerikai rakétavédelmi tervek keretében radarállomást létesítsenek cseh földön. A kommunista politikus szerint a külföldi katonáknak semmi keresnivalójuk hazájában. Az amerikai rakétavédelmi rendszerek telepítése ellen Lengyelországban is tiltakoztak.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>